

Eg orkaði ikki at blíva við at hugsa um okkara egnu søgu. Tá ið portrið inn í fiksiónsheimin fór upp, slapp eg av við allar forðingar. Eg fekk eitt skrivifrælsi. Og so koyrði tað bara

mistøk henda innan heilsuverkið.

– Eg veit ikki, um tað kemur ofta fyri. Eftir at eg var frammi við mínari søgu í sendingini Credo í Kringvarpinum, so vóru nøkur, ið vendu sær til mín og søgdu teirra søgu. Eg veit, at talið av kærnum til donsku myndugleikarnar vegna mistøk í føroyska heilsuverkinum hava verið millum 8 og 15 um árið í hesi øldini, sigur Solby A. Christiansdóttir.

Hon vísir á, at tað tað er skjótt, at fokusið hjá okkum fer á okkurt annað, enn tað, ið veruliga hevur týðning.

– Endamálið við bókini er at siga eina søgu, sum fær tann, sum lesur, at hugsa um fokus hjá okkum øllum. Lesarin má sjálvur lesa, hvat bókin endar við. Eg ynski at geva lesararunum nakað, sum hann ella hon kann hugsa um víðari, spyr Solby A. Christiansdóttir.

Kemur út í komandi viku

Bókin Gloymdur kemur út fríggjadagin 20. september. Framløga verður sama kvöld í húsi Nólsoyarpáls í Klaksvík klokkan 20:15 og í Reinsarínum í Havn hósdagin 26. september klokkan 19:30.

FRANTS@SOSIALURIN.FO

kommunulæknar. Men eisini millum fakkbólkar á sjúkrahúsoðkinum. Heilsuáráðið og politikarar eru eisini partar av stríðnum.

Solby A. Christiansdóttir er útbúgvingjournalistur, og hevur drúgvar royndir innan økið. Har er hon von at eftirkanna upplýsingar.

– Skaldsøgan byggir ikki bara á mínar upplivingar av sjúkrahúsverkinum, tá ið pápi mín var sjúkur. Hetta byggir á ymsar eygleiðingar, eg sjálv havi gjørt í mínum sambandi við heilsuverkið, men eg havi eisini tosað við nógv ymisk fólk fyri at fáa størri innlit í sjúkugongdina, tað heilsufakliga og tann politiska partin, sigur Solby A. Christiansdóttir.

Hon vísir tó á, at talan er ikki um dokumentar, men um eina skaldsøgu.

– Eg havi spurt meg fyri hjá nógv bólum fyri at eingin skal kunna koma aftaná og siga, at hetta kundi ongantíð hent. Tað má vera realistiskt og hava trúvirði, sjálvt um tað er fiktón, sigur rithøvundurin.

Hvat er í fokus?

Skaldsøgan gevur eisini eina samtíðargreining av føroyska heilsuverkinum.

– Eg kann ikki skriva eina nýmótans skaldsøgu um heilsuverkið, har tann politiski parturin ikki eisini verður lýst. Veruleikin er tann, at heilsuverkið hevur verið yvirskrift í allari hesari øldini fyri

bæði gott og ringt. Spurningurin er bara, hvat er í fokus. Fokus hjá øllum pørtum, sigur Solby A. Christiansdóttir.

Hon vísir á, at tá ið sjúkrahúsverkið er frammi, klandrast vit meira um, hvar stjórin skal sita, hvussu nógvir stjórar skulu vera, hvør lønin skal vera, hvør er leiðari, hvør er deildarleiðari og hvør hevur myndugleika, enn at stríðast fyri at hjálpa einum sjúklingi.

– Eg hevði heldur ynskt, at tað var kjakið um sjúklingaviðgerð, ið fylti í tí almenna, heldur enn hvar stjórin skal sita. Fokus eigur at vera á menniskju, sigur Solby A. Christiansdóttir.

Nøkur mistøk hvørt ár

Í bókini er høvuðsfokus, tá ið

BROT ÚR BÓKINI GLOYMDUR:

”Jens Pauli við Brúgv minnst aftur á lötuna, tá ið hann hevði rópt navnið á Hera Viðoy, meðan hann stóð í durunum til bíðirúmið. Læknin hevði kent seg væl eftir eina góða feriu. Hann hevði als ikki givið sær far um gamla mannin, sum kom gangandi við tungum fetum, fyrr enn hann stóð beint framm- an fyri sær.

– Góðan dag, læknin, segði maðurin og rætti hondina fram.

Hann var í klæðningi, skjúrtu og slipsi. Og hann hevði eina tasku við. Eina av hesum taskunum, sum mintu um gomlu skúlataskurnar við tveimum spennum framman. Óivað hevði hann skjøl í taskuni. Honum á baki kom konan og síðan dóttirin. Ótti og pína stóðu penslað í andlitinum á manninum, tá ið hann heilsaði upp á læknin. Jens Pauli var blivin heilt illa við, tá ið hann sá, at sjúklingurin var Heri Viðoy. Hann kendi eygnabráið frá læknaskrivarunum, sum sat við diskun og eygleiddi støðuna, men hann hugdi ikki upp á hana. Hann hevði bert hugt at sjúklinginum.

– Oyje, nú kendi eg teg ikki aftur, hin gamli, men kom inn, kom inn, hevði hann sagt við tey øll og roynt at flent eitt sindur fyríkomandi.

Láturin fall til jarðar við einum braki í larmandi tøgningi frá hinum.”